

РЕШЕНИЕ

№ 4262

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4434** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „КГ Строителство 68“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. А., срещу Решение от 06.02.2023 г., постановено по НАХД № 12039 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101 – ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22 - 007510 от 05.08.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. /ДИТ -гр. С./, с което на касатора на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл. 413, ал.2 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл. 246, ал. 2 от Наредба №7/1999г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване и чл.60, ал.2 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2 от 22 март 2004 г.).

Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1

ЗАНН. Твърди се, че посочените като нарушени норми в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП са бланкетни и буквалното им цитиране не може да послужи като описание на вмененото му нарушение. Счита, че изискванията на чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. са изпълнени, тъй като коланите са били налични, налична е била и здрава (вертикална) конструкция. Допълва се още, че от събраните по делото доказателства се установява, че пострадалото лице само се е поставило в критична ситуация. Счита се, че нарушението е маловажно. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление и при евентуалност се моли за изменение на наказателното постановление, като се наложи минималния размер на наказанието /санкцията/, предвиден в закона. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. А. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата на изложените в същата основания.

Ответникът – Директор на дирекция „Инспекция по труда - С.“, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор М., която счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

„КГ СТРОИТЕЛСТВО 68“ ЕООД е търговско дружество, регистрирано в Република България, със седалище в [населено място], работодател по смисъла на §1, т.1 от КТ.

Предметът на дейност на дружеството включвал извършване на строителна дейност, като същото било изпълнител на строеж - „Сграда за комплексно обществено обслужване с медицински център, магазин, офис-център, общежитие и подземни гаражи“ находящ се в [населено място], [улица].

На 01.06.2021 г., служител на Дирекция „Инспекция по труда“- С., извършил проверка за спазване на трудовото законодателство от страна на „КГ Строителство 68“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, във връзка с настъпила през предходния ден - 31.05.2021 г. трудова злополука на обекта - падане от височина на работника А. С. - кофражист, завършило с фатален изход. В хода на проверката се установило, че към посочения момент строителството било на етап изграждане на шеста етажна плоча на кота +17.95 метра, от където е станало падането, като се е извършвало монтиране на кофражни платна и изграждане на кофраж за плочата и колоните, а завършена била единствено арматурата на колоните на височина около метър и половина над нивото. При проверката се констатирало, че на нивото на посочената шеста етажна плоча липсват каквито и да е колективни средства за безопасност срещу падане от височини, в частност ограждения, бордова лента за краката, скеле, предпазна мрежа или друго. Освен това по време на проверката е установено, че на строителния обект не са били осигурени алтернативни предпазни средства - колани тип „сбруя“, които също могат да се използват за обезопасяване при работа от височини. Видно от представената фактура № [ЕГН]/01.06.2020 г. два броя обезопасителни колани, ведно с необходимите принадлежности са били закупени, при това от дружество различно от санкционираното, едва в деня на проверката,

респективно липсват каквото и да било данни същите да са налични преди това и към датата на инцидента - 31.05.2021 г.

Във връзка с извършената проверка и установените при същата обстоятелства, на 06.07.2021 г. бил съставен акт за установяване на административна нарушение (АУАН) № 22-007510. Актът бил съставен в присъствието на и връчен на законния представител на дружеството. На база така съставения АУАН било издадено процесното НП. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитаните свидетели. Районният съд е приел, че при издаването на НП и АУАН не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Въззивния съд служебно е констатирал въз основа на събраните доказателства, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила, като нарушението е безспорно доказано. Настоящата инстанция приема изцяло тези изводи.

Касационната инстанция намира за правилен извода на районния съд, че от обективна страна касаторът е осъществил състава на административното нарушение като е нарушил разпоредбите на чл. 14, ал. 1 ЗЗБУТ във вр. с чл. 246, ал. 2 от Наредба №7/1999г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване и чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г.

В действителност разпоредбата на чл. 14, ал. 1 ЗЗБУТ въвежда общи изисквания за юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места. В случая обаче, дължимото поведение на работодателя е уредено в разпоредбите на чл. 246, ал. 2 от Наредба №7/1999г. и чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. В чл. 246, ал. 2 от Наредба №7/1999г. е въведена забрана за допускане до работа на лица, които са без изискващите се за съответния вид работа лични предпазни средства и специални работни облекла и не са инструктирани и обучени за използването им. Съгласно чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. когато поради характера на работата използването на оборудването и средствата по ал. 1 е невъзможно, се предвиждат подходящи възможности за достъп с използването на анкерирани защитни съоръжения или предпазни колани, захванати към устойчива и здрава конструкция, а според ал. 1 на същата разпоредба работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи). Анализът на цитираните разпоредби еднозначно налага извода, че чрез изпълнението на тези задължения се гарантира осигуряването на безопасни условия на труд на работниците на строителни обекти, извършващи работа на височина.

В настоящият случай е безспорно, че проверяваният строителен обект е стопанисван от касатора „КГ Строителство 68“ ЕООД, който съчетава качествата на работодател по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2 от 22 март 2004 г., както и на строител, съобразно легалната дефиниция на § 1, т. 2 от ДР на Наредба № 2 от 22 март 2004 г. Видно от представените трудови договори и от отбелязаното в информационната табела на строежа, дружеството-касатор се явява строител, наел работници, което пък го квалифицира като работодател. Предвид посоченото същото е адресат както на нормите, адресирани към работодателите въобще, така и към тези работодатели, които съвместяват и качеството строители.

Относно установяването на основанията за изпълнение на предписанията за работа на височина в представените по делото материали се съдържат достатъчно данни, от които е видно, че посоченият обект попада в приложното поле на посочената като нарушени норми на чл. 246, ал. 2 от Наредба №7/1999г. и чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2. В протокола за проверката е посочено, че при извършен оглед на мястото на злополуката се констатира, че А. С. на длъжност „кофражист“ е извършвал дейност на височина на кота + 17.95 м. без осигурена безопасност от падане на хора и предмети от височина, чрез колективни средства, напр. съображения, ограждения, скеле, предпазна мрежа. Констатирано е, че за поставяне на кофражното платно на края на кофража за отливане на 6-та етажна плоча, на кота + 17.95 м. няма изградена здрава конструкция, за която С. да захване Л./предпазен колан тип „сбруя“. Съгласно § 1, т. 21 от ДР на Наредба № 2 изразите „на височина“ и „от височина“ се отнасят до височина, по-голяма от 1,5 м., мерено от пода или терена. С оглед установената в чл. 416, ал. 1 КТ доказателствена сила на редовно съставения АУАН и предвид липсата на ангажирани от касатора доказателства, които оборват направените в него констатации, съдът намира за доказано обстоятелството, че не са спазени изискванията за обезопасяване на работата на височина на 6-та етажна плоча на кота + 17.95 м., който отговаря на определението за „височина“, както и не споделя аргументите на касатора за постановяване на решението при неизяснена фактическа обстановка.

Поради изложеното съдът намира за доказано от обективна страна извършеното от касатора нарушение. Предвид това, че нарушителят е юридическо лице, не следва да се обсъжда субективната страна на нарушението, с оглед уредената в чл. 83, ал. 1 ЗАНН обективна отговорност.

Относно наложената имуществена санкция в размер на 1500 лв., съгласно предвиденото в чл. 413, ал. 2 от КТ съдът правилно е съобразил, че определеният размер на имуществената санкция е в законово установения минимум. Не са налице основанията за определяне на случая като маловажен, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност спрямо другите нарушения от същия вид. Касае се за спазване на изисквания, които осигуряват безопасност на здравето и живота на лицата, упражняващи труд в съответния строителен обект, както и на всички преминаващи в близост до обекта лица.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на ДИТ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от

ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2
ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.02.2023 г., постановено по НАХД № 12039 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101 – ви състав.
ОСЪЖДА „КГ Строителство 68“ ЕООД да заплати в полза на Изпълнителна Агенция Главна Инспекция по труда, С., сумата от 80 лв.
/осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: